

פגישה?

אתמר: אמר רב פפא משמיה דרבא: שייר בחיטי. כלומר ששחט בתוך החיטי ועל ידי כן נשאר מקצתם לצד שלמעלה כלפי הראש ומקצתם לצד שלמטה כלפי הקנה, כשרה. ולדעתו הרי שאפילו פגע ונגע גם כן כשרה.

אמר רב אמימר בר מר ינוקא: הוה קאימנא קמיה דרבי חייא בריה דרב אביא, ואמר לי: שייר בחיטי כשרה.

אמר ליה רבינא לרב אשי: אמר לי רב שמן מסוכרא, איקלע מר זוטרא לאתרון, נקלע למקומינו, ודרש: שייר בחיטי כשרה.

מר בר רב אשי אמר: פגע בחיטי, כשרה. היינו פגע ולא נגע. שייר בחיטי, היינו פגע ונגע, טריפה. (135)

יט-א והלכתא, אם שחט משיפוי כובע ולמטה, דהיינו לפני שהוא מתחיל לשפוע כלפי מעלה, כשרה השחיטה. ולמעלה משם, השחיטה פסולה. והיינו דשייר בחיטי. כלומר כשיטת האומר דשייר בחיטי כשרה, כיון שאפילו בשייר בחיטי, ששחט בתוך החטים, עדיין הוא משיפוי כובע ולמטה.

רב נחמן אכשר משיפוי כובע ולמטה.

ומקשינן: אמר ליה רב הונן בר רב קטינא לרב נחמן: כמאן? כשיטת מי אתה מכשיר? הרי דבריך הם לא כרבנן ולא כרבי יוסי ברבי יהודה, החולקים במשנתנו! שהרי

לפי שניהם מקום השחיטה הוא דוקא בתוך הטבעת העליונה, שהיא למטה מהכובע, אלא שנחלקו כשיוצא מהטבעת כלפי מעלה אחר ששחט רוב הקנה בתוך הטבעת אם השחיטה כשרה.

ומתריצין: אמר ליה רב נחמן: אנא, לא "חילק" ידענא, אינני סובר שהלכה כרבנן שלדעתם צריך השוחט לחלק את הטבעת לשנים לכל היקפה, ולא "בילק" ידענא, ולא כרבי יוסי ברבי יהודה שמתיר אפילו אם החריב את הסימן [ב"ילק" הוא מלשון "מבולקה", שמשמעו חורבן] על ידי שחתך קצת בתוך הטבעת והשאר חוץ לטבעת. (136)

אלא, אנא שמעתא דאמוראי ידענא!

דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן. ואמרי ליה אמר רב אבא בר זבדא אמר רבי חנינא. ואמרי לה אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי: משיפוי כובע ולמטה כשרה. והאמוראים הללו סוברים כרבי חנינא בן אנטיגנוס, שחולק על רבנן ורבי יוסי ברבי יהודה.

ואמר רבי יהושע בן לוי: מוגרמת דרבנן, שיצא מתוך הטבעת הגדולה לאחר ששחט בה רובה, שרבנן פוסלים בה, כשרה לרבי יוסי ברבי יהודה.

ומוגרמת דרבי יוסי ברבי יהודה ששחט כולה או רובה למעלה מהטבעת הגדולה שאפילו לרבי יוסי ברבי יהודה פסולה, כשרה לרבי חנינא בן אנטיגנוס, שמכשיר

135. ובוה נפשטה הבעיא דלעיל, שמכאן מוכח שלשון פגע היינו פגע ולא נגע. מהרש"א בדברי התוס'.

136. פירוש אחר — חילק ובילק — לישנא בעלמא, שאנשים רגילים לומר כלומר אינני יודע מכל אלו.

ובהא קמיפלגי: **דרבנן סברי**: השחיטה פסולה משום דכולה שחיטה **בעינן בטבעת גדולה**. [ולא למעלה ממנה. אבל למטה ממנה כל שכן שאפשר לשחוט].

ורבי יוסי ברבי יהודה **סבר**, השחיטה כשרה משום דרובו ככולו. ומאחר ששחט הרוב במקום הראוי נגמרה השחיטה, ומכאן ואילך כאילו חותך סתם בשר.

אבל אם הגרים שלישי, שאת השליש הראשון שחט בקנה למעלה מהטבעת הגדולה ואחר כך שחט שני שלישי בתוך הטבעת, דברי הכל פסולה. משום דכי נפקא חיותא עם יציאת חיותה של הבהמה שהיא כאשר נחתך הרוב הראשון של הסימן, **בעינן רובא בשחיטה**, שתהיה חתיכת כל אותו הרוב על ידי שחיטה ולא על ידי הגרמה, **ולכא**. שהרי הרוב הראשון לא היה כולו בשחיטה כיון שהגרים בשליש הראשון.

אמר ליה רב חסדא לרב הונא: אדרבה, לימא מר איפכא: מחלוקת רבנן ורבי יוסי ברבי יהודה כשהגרים שלישי ואחר כך שחט שני שלישי.

דרבי יוסי ברבי יהודה סבר שהשחיטה כשרה, מירי דהוה אחצי קנה פגום. כשם שאם היה חצי מהקנה חתוך מאליו לרחבו [שעדיין הבהמה כשרה בכך כל עוד לא נחתך רוב הקנה], שהדין הוא שמוסיפים ושוחטים בו כל שהוא להשלים לרוב, והשחיטה כשרה בכך, הרי שאין צורך שכל הרוב הראשון מהסימן יחתך עלידי שחיטה כשרה, ואם כן הוא הדין בהגרים שלישי הראשון, הרי זה כאילו נעשה פגימה בקנה, ויכול להוסיף ולשחוט עוד שני שלישי

אפילו למעלה מהטבעות כל עוד הוא משיפוי כובע ולמטה.

ומקשינן: מאי קא משמע לן רבי יהושע בן לוי, שהרי פשיטא היא?

ומתצינן: מהו דתימא, רבי חנינא בן אנטיגנוס שהעיד על מוגרמת שהיא כשרה, אמוגרמת דרבנן קאי שהיא כשרה, אבל מוגרמת דרבי יוסי ברבי יהודה גם הוא מודה שהיא פסולה, קא משמע לן רבי יהושע בן לוי שגם מוגרמת דרבי יוסי ברבי יהודה מכשיר רבי חנינא בן אנטיגנוס.

ומקשינן: ואימא הכי נמי, שבאמת רבי חנינא בן אנטיגנוס לא קאי אלא אדרבנן?

ומתצינן: אם כן, דאדרבנן קאי, הרי דעת רבנן נאמרה בכרייתא לפני עדותו של רבי חנינא בן אנטיגנוס, ואם כן, הרי "העיד עליה רבי חנינא בן אנטיגנוס שהיא כשרה" מיבעי ליה לומר לתנא דברייתא, ולמה אמר "העיד על מוגרמת שהיא כשרה", ומשמע שעל שתי המוגרמות שנאמרו באותה ברייתא, גם של רבנן וגם של רבי יוסי ברבי יהודה, הוא מעיד שהן כשרות.

והלכתא כרבי חנינא בן אנטיגנוס, שמכשיר משיפוי כובע ולמטה, משום דקאי רב נחמן בוותיה.

אמר רב הונא אמר רב אסי: מחלוקת רבנן ורבי יוסי ברבי יהודה במשנתנו אינה אלא בששחט שני שלישי כהוגן בתוך הטבעת הגדולה, ושייר בה מלא חוט השערה, ואחר כך הגרים שלישי. שבשליש האחרון הטה את הסכין למעלה כלפי הראש ויצא מהטבעת הגדולה וגמר שם את השחיטה.

והשחיטה כשרה בכך. (137)

ורבנן סברי: השחיטה פסולה כיון שאין להשוות לחצי קנה פגום. כי **התם**, החצי הפגום אף על פי שלא נשחט כהלכה, מכל מקום **במקום שחיטה** הוא, ועל כל פנים יציאת חיותה של הבהמה שהיא על ידי חיתוך הרוב הראשון היתה במקום שחיטה.

אבל **הכא**, בהגרים שליש הראשון, מקום ההגרמה לאו **מקום שחיטה** כלל הוא. ונמצא שיציאת חיותה של הבהמה נגרמה על ידי חיתוך שלא במקום השחיטה.

אבל שחט שני שליש ואחר כך הגרים שליש, דברי הכל כשרה.

דהא תנן, שחיטת רובו של סימן אחד, כמזהו. כאילו נשחט כולו. וממילא, כיון ששחט שני שליש כבר הוכשרה השחיטה ומה איכפת לן שהגרים אחר כך. (138)

אמר ליה רב יוסף לרב חסדא: מאן נימא לן דההוא רובא דהתם, המשנה שהבאת שרובו של אחד כמזהו, לאו רבי יוסי ברבי יהודה, קתני לה? דלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה. אבל רבנן באמת חולקים גם על משנה זו, וסוברים שלא מועילה שחיטת רוב הסימן, אלא צריך לשחוט את כולו, ולכן הם פוסלים אפילו בשחט שני שליש והגרים שליש.

אמר ליה אבוי לרב יוסף: אטו כל רובי דעלמא, כל דיני "רובו ככולו", רבי יוסי ברבי יהודה קתני להו, ואילו רבנן אינם מודים בהם?

אמר ליה רב יוסף לאבוי: אנא, רובא דשחיטה בלבד קאמינא שרבי יוסי ברבי יהודה הוא שאמרה ולא רבנן, שלדבריהם אין הולכים בשחיטה אחר הרוב. כיון דשמענא להו לרבנן דפליגי בשחיטה, שהרי נחלקו במשנתנו ואמרו שצריך שכל השחיטה תהא בתוך הטבעת הגדולה, והרוב בלבד אינו מספיק.

לישנא אחרינא אמרי לה:

אמר רב הונא אמר רב אסי: מחלוקת בשגורים שליש ושחט שני שליש, דרבי יוסי ברבי יהודה סבר מידי דהוה אחצי קנה פגום. ורבנן סברי, התם, מקום שחיטה. הכא, לאו מקום שחיטה.

אבל שחט שני שליש והגרים שליש, דברי הכל כשרה. דהא תנן, רובו של אחד כמזהו.

מתקופה לה רב חסדא: מאן לימא לן דההוא רובא דהתם לאו רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה? דלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה?! אבל רבנן יחלוקו גם בשחט שני שליש והגרים שליש.

עוד שני שליש בשחיטה, כדי שיהיה רוב במקום הראוי לשחיטה.

138. ומה שאמרו רבנן במשנה "ושירי בה מלא החוט על פני כולה" לאו דוקא "כולה", אלא למעט אם הגרים בשליש הראשון.

137. ומכל מקום, בהגרים שליש, לא מספיק שישחוט מעט כדי להשלים לרוב כמו בחצי קנה פגום, כיון ששם החצי הפגום מצטרף לרוב, כיון שהוא במקום הראוי לשחיטה. אבל השליש המוגרם לא מצטרף לרוב, לפי שאינו במקום שחיטה. ועל כן צריך שמלבד אותו שליש יהיו

אמר ליה רב יוסף לרב חסדא: אטו כל רובי דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני ליה?

אמר ליה רב חסדא לרב יוסף: אנא רובא דשחיטה בלבד קאמינא, דשמענא להו דפליגי.

הגרים בשליש הראשון ואחר כך שחט שלישי במקום הראוי לשחיטה והגרים שוב בשליש האחרון:

רב הונא אמר רב: כשרה השחיטה. רב יהודה אמר רב: טרפה. כלומר, פסולה השחיטה.

ומבארין טעמייהו: רב הונא אמר רב כשרה, שהרי כי נפקא חיותא, דהיינו בשליש האמצעי שאז נשלם חיתוך הרוב של הסימן ויוצאת חיות הבהמה, בשחיטה קא נפקא, שהרי השליש האמצעי היה על ידי שחיטה נמצא שחיות הבהמה יצאה בשחיטה הלכך כשרה השחיטה. (139)

רב יהודה אמר רב: טרפה, משום דבעינן רובא בשחיטה. שרוב הסימן [ולאו דוקא הראשון] יחתך על ידי שחיטה, וליכא, שהרי שני שלישים מהקנה נחתכו על ידי הגרמה.

שחט שלישי והגרים שלישי ושחט שלישי, רב יהודה אמר רב, כשרה, שהרי בסך הכל רוב הקנה נחתך על ידי שחיטה.

אתו, שילוח לרב הונא, אמר להו, טרפה [לא משמיה דרב אמר זאת, אלא מסברת עצמן].

שמע רב יהודה מה שפסק רב הונא, איקפד!

אמר: טריפנא, כשאני הטרפתי באופן הקודם שהגרים שלישי ושחט שלישי והגרים שלישי, ומכשר הוא.

ומכשרנא, עתה שהכשרתי, טריף הוא.

אמר רב הונא: שפיר קא מיקפד רב יהודה!

חדא, דאיהו שמיע ליה מיניה דרב שהכשיר בשחט שלישי והגרים שלישי ושחט שלישי, ואנא לא שמיע לי מרב, אלא מסברת עצמי אמרתי שטרפה היא.

ועוד, הרי גם בסברא יש להכשיר, כי האיכא רובא בשחיטה, שרוב הסימן נחתך על ידי שחיטה.

אמר ליה רב חסדא לרב הונא: לא תהדר בך!

דאם כן, מפסדת לה לקמייתא. לא תוכל יט-ב ליישב למה הכשרת משמיה דרב באופן הראשון, כשהגרים שלישי ושחט שלישי והגרים שלישי.

והרי, התב, מאי טעמא קא מכשרת אף על פי שבסך הכל רוב הסימן לא נחתך שם בשחיטה? משום דכי נפקא חיותא, שבשליש האמצעי שבו נשלם הרוב ויוצאת אז החיות מהבהמה, בהכשירה קא נפקא, שעל ידי שחיטה נחתך אותו שלישי. הרי, שאין הדבר תלוי אם רוב הסימן נחתך על ידי שחיטה אם לאו, אלא הכל תלוי בשליש האמצעי שהוא הזמן שבו יוצאת החיות מהבהמה.

ואם כן, הכא נמו, בשחט שלישי והגרים שלישי ושחט שלישי, אף על פי שבסך הכל